र चवत्तथा। विवर्णयेच विद्तिता भवस्तीयां फना-गमः । द्विचेर्राप पशक्तेरक्षे प्रशक्तं छ।द्विशेषतः । श्वतोऽन्तया विदिश्वज्यनाम् फवस्य श्रवस्य च निन्दि तस्य। अनिष्टिक्शियमे दिलानां कार्या सुवर्षेत ह नवेषं यात्। सिश्तंते ससिद्धं हा स्पर्द म इहै (पराधिभावेच्हायाम्) भ्वाः च स्तरः अकः रीट् । सादी की साद - या। भांइ वें १ परासिभने कावां १ सास्ये धक्रभोचनी च मेदि । स्पर्ध पहणे को वे च च था सव पेट । धार्वते था सार्ग ए॰ सर्ग-स्नृग-वा चच धञ् वा। न्वातीक्षे । त्वीन न्द्रियपाद्यो सुचमेरे रंगहचे "मात्रासार्यास्त की नेव" गीता। श्रोगे अयुद्धे प्रमुद्धरे मेदि ६ उपत्र ध्यमरं:। अवाधी पुर दसार्घने मि सेदिर। स्नुध-चिष-कष् । १८।ने मेरि॰ स्मृत्यले वायुना जिङ्काधादय उद्घरणाय वञ्। १ कादिव नावसानेम् दर्ख वर्णेष पु॰ कादवीमावसानाः स्पर्धः सि॰ की॰ । "खाँखा गिन्द्रियपाद्यस्व वः खादुपकारकः। पातुष्णा शीतशीती बा भेदात् च विविधी मतः। का ठिन्यादिः चितावेव नित्यतादि च पूर्ववत्। एतेषां पाकाजालना चितौ नान्यस कुलचित्। तचापि परमाचौ स्रात् पाको वैशेषिक नये। नैक्यायिकानान्तु नये ह्यू क्वादावधीव्यते" 'धार्शस्य गन्द्रिश्याद्यस्त्वः स्थाद्रपतारतः। सत्या-शीतशीतोक्याभेदात् साल्विधी सतः। काहिन्यादिः चितावेव नित्यतादि च पूज्यत्। एतेषां पाकजल्ला खिती नान्यल कुल्चित । तलापि परानाची स्थात धाको वैश्वेषिक नथे। नैयायिकानान्तु नथे द्रम्युकादाव-पीळते भाषा । "उपकारक रति सार्थनप्रत्यचे सर्थ। कारणांभत्यर्थः। चत्रच्याशीतेति। प्रविद्या यायोच स्तर्गीरनुष्णाभीतः । जलस्य शीतः । तेजस च्याः । काडिन्योत । कडिनसुनुनारसागै प्रथिया एने खर्थः। कठि नतादिकन्तु न संयोगनिनी जातिविशेषः चल्यां हा-तापत्तेः। पूर्ववद्ति। जवतेजोवायुपरमाण्नां सर्थाः नित्याद्यन कारेस्त्नित्या इत्यर्थः। एतेषामिति। एतेषां रूपरमगञ्जस्मानास् । नान्त्रहेति । प्रशिक्षा कि इप-रसगन्त्रभागिपराहतिः पावववं योगाद्वपत्रभ्यते । न वि श्रतथापि भावनाने सचादी क्यादिशं परावस्ति। नीरं धौरभणी व्यञ्ज धान्यश्चतिरेका भ्यामी पाधिक मेनेति निकीयंते पवनप्रचिक्योः श्रीतस्यशीद्वत् । तलापि प्र-

थितीव्यपि मध्ये परमाणानेव पाक इति देने विकाप्टलि। तेषास्यमाण्यः । अवयविनाऽवष्टव्ये खदयविष् णाकी न सन्धवति । परन्तु दक्किवंशीने नावयविष् विनष्टेष स्नत-न्त्रेण परमाण्य पाकः। प्रमच पक्तपरमाण्यं योगार्-दाणकारिकमण पुनमं इत्यविषयं नोत्वतिः तेसरा-मतिगयितवेगनभात् पूर्वेळा इनाभी भारिति व्य इानरी-त्यांतचीत । अय ह्रमणुकादिवनाममारभ्य कतिभिः चर्णेः पुनक्त्यस्या क्यादिभञ्जवतीति शिष्यवृत्तिकेशद्याय प्रक्रिया। "तत संयोगिवभागयोरनपेचकारणं वर्भ" इति वैशेषितस्त्रम् । स्त्रोत्तरहत्तिभावान्तरानपेश्चल तखार्थः । बन्धया कर्मचाऽय त्तरसंयोगद्य जनने पूर्वकः-योगनामायेकचादव्याप्तः छादिति । तत्र विभागजविभाः नानक्रीकारे नव क्षापाः। तदक्ष्मीकारेऽपि विभागः किः चित्यापेची विभागं जनवेत निर्मेच ख तक्के कर्मत्वं -खात्। तत्र ददि द्वारमाक्षयोगविनागविणिष्ट कासमपेक्य विभागजविभागः स्थात् तदा दश स्थाः। वाच हुव्यनाधविधिष्टं काचमवयवं चापेच्य विभागल-विभागः खात् तदा एकाद्य ख्याः। तथा हि विक्र-भं योगात् परनाची कर्म। ततः परमाचननरे च विभागः। तत चारमात्रसं योगनायः। ततो ह्रप्रकन नाथःश ततः परनाचौ व्यामादिनायःश ततो रक्ताद्य-त्यतिः १। ततो द्रव्यारमात्तिगुषिक्रयाः । ततो विभागाः । ततः पूर्वच योगनामः । तत चारमानव योगः । ततो ह्मणुकोलितिःद। ततो रक्षाद्यलितः ६। पत कामा-दिनाशकाचे रक्तोत्पत्तिकाचे दा परमाची द्वारम्धातुगु-चित्रवाऽस्तिति चेत्। न। चश्निषंयुत्ती परमाचौ यत् कम तदिनाशमनरेष गुणीत्म तमनरेष च तम पर-माची क्रियान्तराभागत् कर्णवित कर्माहत्मतेः निग्रं चे द्व्ये द्वारमातुगुचित्रयातुपपत्तेच। तद्यापि घर-मायो स्वामादिनिहत्तिषभकामं रक्ताद्युत्पत्ति स्वादिति चेत् न। पूर्वक्षादिध्वं सस्य क्षणानारे देवानात। इति नव ख्राः। खय दश ख्राः। सा च सारमाद-संयोगिवनायविधिष्टं कालमपेत्रह विभागेन विभागस्य जनने वित छात्। तथा हि विज्ञिनं योगाह द्वाच्का-रमाने परनाची किया | ततो विभागः । ततः चार-का बसंदोनना याः । ततो द्वा ख्वना यविभागजिवभागौ १। ततः स्वामनाधपूर्वसं योगनाधीः । तती रक्तीत्पत्त्व तर-वं योगीर। ततो विक्रिनोदनजन्यपरसायकमं यो नायः ।